

1. Inleiding beginselkring

Van harte welkom. Gedurende een aantal avonden maken jullie kennis met de beginselen van VEG De Ark te Gorinchem. Daarom is de naam van deze kring ook de beginselkring. Jullie maken niet alleen kennis met de beginselen. Het is ook de bedoeling dat je kennismaakt met de andere aspirant-leden. Samen mogen we het lichaam van Christus vormen.

Vorbereiding. Het is de bedoeling dat je voorafgaand aan de avonden de informatie thuis hebt doorgelezen en alvast nadenkt over de vragen. Dat komt de inhoud van de gesprekken op de avond zelf ten goede. Durf ook je vragen te stellen en laat anderen ook delen in jouw visie.

De avonden. De avonden beginnen we met het delen wat een ieder bezighoudt. Denk daarbij aan vragen als Waar ben je dankbaar voor? Waar maak je je zorgen over? Waarvoor wil je bidden? Enz. Daarna gaan we in gebed, dat kan ook in de vorm van een kringgebed zijn. Daarna staan we stil bij het hoofdstuk van die avond en bespreken we met elkaar de vragen. Uiterlijk om 22.00 uur willen we afsluiten.

Tijdsplanning:

Avond 1: Hoofdstuk 2 – de gemeente

Avond 2: Hoofdstuk 3 – de Heilige Geest

Avond 3: Hoofdstuk 4 – Verbondenheid met Israël

Avond 4: Hoofdstuk 5 & 6 – Bijzondere instellingen: doop & belijdenis, avondmaal

Avond 5: Hoofdstuk 7 & 8 – Bijzondere instellingen: huwelijk, ziekenzalving

Avond 6: Hoofdstuk 9 – Rentmeesterschap

Avond 7: Gesprek met (een afvaardiging van) de kerkenraad

2. De gemeente

De gemeente of de kerk? De gemeente en de kerk zijn twee verschillende begrippen. Als we spreken over de kerk dan bedoelen we daarmee de organisatie waarin de christelijke kerken verenigd zijn. Daarin zijn mensen die een levende relatie met God hebben en daar zijn mensen die dat niet hebben. Wat dat betreft is de Vrije Evangelische Gemeente dan ook gewoon een kerk. Daarnaast spreken we over *de gemeente*. De gemeente is het organisme dat bestaat uit wederom geboren mensen; kinderen van God. Christenen en christelijk gedrag moeten we niet met elkaar verwarren. Als het goed is, zal een christen zich christelijk gedragen; leven zoals God het graag wil, maar christelijk gedrag maakt ons nog geen christen.

Het lichaam van Christus en de tempel van de Heilige Geest. Zowel de totale gemeente op deze wereld als de plaatselijke gemeente wordt het lichaam van Christus genoemd. De gemeente is de zichtbare belichaming van God op deze aarde. Zoals dat eertijds de Here Jezus Zelf was die het Wezen/de Persoon van God op aarde liet zien, is dat nu de opdracht aan de gemeente. De gemeente bestaat uit bekeerde mensen uit de Joden en uit de heidenen. De gemeente is dus niet in de plaats van Israël.

In elke gelovige, maar dus ook weer in de gemeente als geheel, woont de Heilige Geest. In het Oude Testament wordt ons de situatie getoond waar God eerst woonde in de tabernakel (de tent der samenkomst) en later in een door koning Salomo gebouwde tempel. Nu wil God wonen in ons. Het is de vrucht van de Heilige Geest die in ons openbaar moet worden (verandering van karakter en persoonlijkheid) en het zijn de gaven die openbaar worden en waarmee we God kunnen dienen (zie H 4 – De Heilige Geest)

Het doel van de gemeente. De Bijbel zegt dat de gemeente geroepen is om de grote daden van God te verkondigen (1 Petrus 2:9); zij is als een stad op een berg, als een licht in de duisternis (Mat 5:14).

Eén zijn in U, dat alleen maakt ons sterk. Lied 249 uit Opwekking geeft het aan: het is een voorrecht om in liefde samen in woord en werk God te dienen. Eensgezindheid en liefde zijn sleutelwoorden om een sterke en gezonde gemeente te vormen. Eensgezindheid wil zeggen dat we één van zin, van plan, van richting, van doel zijn. Dat is géén eenvoudige opdracht. We hebben allemaal verschillende karakters, achtergronden, omstandigheden, visies, capaciteiten. De liefde, die Gods Geest in ons hart wil uitstorten, bindt ons samen. Op het moment dat de liefde ontbreekt, ontstaat er verdeeldheid.

Leiding: de Heere Jezus en de ambten. Het hoofd van de gemeente is de Here Jezus Christus. Alles in de gemeente mag worden getoetst met de vraag: Is dit tot eer van Christus? In de gemeente zijn de oudsten en de diakenen aangesteld om leiding te geven. In de ledenvergaderingen leggen de oudsten en diakenen verantwoording af van hun beleid en handelen. De oudsten zijn belast met het toezicht op de gemeente. Zij waken erover dat de gemeente goed voedsel krijgt (prediking en onderwijs) en of de gemeente (en de leden) op de goede weg blijft (middels bemoediging, vermaning en tucht). De raad legt verantwoording af tijdens de jaarvergadering, waarvoor alle leden worden uitgenodigd. Meer hierover kunt u lezen in Artikel 12.

De Bijbel; Gods Woord. Wij geloven dat de Bijbel betrouwbaar is en dat de schrijvers door Gods Geest zijn geïnspireerd. *De Geest van de HEERE heeft door mij gesproken, en Zijn woord is op mijn tong* (2 Sam. 23:2). Gods Woord is de waarheid waaraan we ons willen onderwerpen.

Dagelijkse ontmoeting met God. Door het geloof in Jezus Christus als onze verlosser mogen we de zekerheid hebben dat God ons als zijn kinderen heeft aangenomen. Onze Hemelse Vader roept ons op om Hem te betrekken bij alles wat we doen. In onze stille tijd mogen we God ontmoeten en zoeken naar wat Zijn wil is. Tegelijkertijd beperkt onze omgang met God zich niet tot een bepaald moment van de dag of week, maar is geheel verweven met ons dagelijkse leven.

Bijbelkringen. De kringen zijn bedoeld om in kleine kring God te ontmoeten en te groeien in verbondenheid met elkaar, lief en leed te delen en naar elkaar om te zien. We vinden het daarom belangrijk dat toekomstige leden zich aansluiten bij een kring.

Gebedsbijeenkomst. Wekelijks is er een gebedsbijeenkomst. We komen bij elkaar om te danken en te bidden. Er is iemand die de avond leidt, maar het gebed staat centraal. Er wordt gebeden voor de gemeente en allerlei andere onderwerpen. Denk daarbij aan het gebed voor de zieken, de wereldwijde kerk van God, de vervolgte christenen, regeringsleiders, allerlei activiteiten, enz. Het gebed is een machtig wapen dat God ons heeft gegeven. Willen we dat wapen ter hand nemen?

Tucht. In de werkplaats van God is er, net als in elk gezin wel eens onenigheid. Meestal is dat wel op te lossen. Verschil in visie of opvatting leidt gelukkig niet altijd tot woordenstrijd: je moet elkaar respecteren en de ander hoger achten dan jezelf. Toch gebeuren er soms verdrietige dingen in de gemeente. We moeten er altijd op gericht zijn om in liefde de eenheid te bewaren. Anderzijds kunnen en mogen we geen zonde accepteren in de gemeente. Als iemand in zonde leeft, dwaalleer verkondigt of verdeeldheid brengt, moet je iemand eerst persoonlijk terechtwijzen. Als er geen verandering zichtbaar is, zul je dat daarna met een getuige erbij nog een keer moeten doen. Als er dan nog geen verandering is, dan moeten de oudsten van de gemeente deze broeder of zuster openlijk vermanen zodat de gemeente weet dat de zonde niet getolereerd wordt. Als iemand zich niet wil bekeren, dan zal iemand uiteindelijk buiten de gemeente geplaatst worden. Gelukkig gebeurt dit zeer zelden. We hoeven niet allemaal hetzelfde te denken en te doen, maar we mogen wel streven naar eenheid; één in Christus.

Vragen – De gemeente

1. Met elkaar mogen we gemeente zijn. Dan is het goed om elkaar eerst iets beter te leren kennen. Denk vast na over de volgende vragen, zodat anderen jou iets beter kunnen leren kennen.
 - A. Wie ben je?
 - B. Hoe kom je terecht bij onze gemeente?
 - C. Wat valt je op in de gemeente VEG De Ark?
 - D. Wat verwacht je van de beginselkring?
 - E. Kun je iets meer vertellen over je geloof?
2. Lezen 1 Kor. 12:4-31. In dit gedeelte wordt gesproken over de gelovigen, die met elkaar het lichaam van Christus vormen.
 - A. Hoe kunnen anderen aan jou merken dat je deel uitmaakt van het lichaam van Christus?
 - B. Met welke gaven of talenten zou jij de gemeente kunnen dienen? Wat heeft je hart?
3. A. Lezen Fil. 2:1-11. Wat is volgens jou de kern van dit tekstgedeelte?
 - B. Wat betekent dat voor jouw omgang met medegelovigen?
 - C. Wat belemmert je hierbij?
 - D. Hoe zouden medegelovigen jou kunnen helpen?
4. Lees Mat. 5:13-16. Jezus spreekt hier de woorden 'U bent het zout van de aarde' en '...het licht van de wereld'.
 - A. Wat betekenen deze woorden voor jou persoonlijk?
 - B. Wat betekenen deze woorden voor ons, als gemeente?

3. De Heilige Geest

Drie en toch één: Als we spreken over God dan hebben we het over God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Omdat de Heilige Geest de eigenschappen van God heeft, concluderen we dat Hij God is. Want ook de Heilige Geest is alomtegenwoordig (psalm 139:7) en eeuwig (Genesis 1:2). Zo is de Heilige Geest één van de wijze waarop God zich aan ons openbaart. De Heilige Geest wordt 7-voudig omschreven in Jesaja 11:2. Ook in het boek Openbaring vinden we regelmatig de melding van de 7 geesten Gods (Openbaring 1:4, 3:1, 4:5, 5:6).

Persoon of Kracht? Het antwoord op deze vraag is niet 'of' maar 'en'. Als we spreken over de Heilige Geest dan spreken we zeker over een Persoon, maar we hebben het ook regelmatig over de kracht of de werking van de Heilige Geest. De werking/kracht van de Heilige Geest wordt openbaar door een man als Simson (Richteren 14: 6, 19). Daarnaast zien we dat door de werking van Gods Geest mannen gaan profeteren (Numeri 11:25).

De Here Jezus belooft aan Zijn discipelen de komst van de Heilige Geest. De Here Jezus zegt dat de Geest onder andere zal overtuigen, de weg wijzen, spreken, horen en verkondigen. Daardoor wordt duidelijk dat de Heilige Geest ook een persoon is (Johannes 16:5-15).

Het Oude Testament. De Heilige Geest is al vanaf het begin aanwezig bij de schepping van het heelal (psalm 104:30). In het Oude Testament lezen we dat de Heilige Geest weer van een persoon kon worden afgenomen. We zien dat onder andere terug in het gebed van David: *neemt Uw Heilige Geest niet van mij* (psalm 51:11). David bad dit niet zonder reden. Hij had gezien dat dit was gebeurd bij zijn voorganger, koning Saul (*Maar van Saul was de Geest des Heren geweken*. 1 Sam. 16:14). In het Oude Testament is de werking van de Heilige Geest in/door iemand dus géén bewijs van behoud.

Het Nieuwe Testament. In het Nieuwe Testament vinden we na de uitstorting van de Heilige Geest in Handelingen 2 een totaal nieuwe situatie. Vanaf dat moment is de Heilige Geest een zegel, een onderpand; d.w.z. een bewijs dat we het eigendom van God zijn en een verzekering dat we behouden zijn (Efeze 4).

De Heilige Geest en de gemeente.

1. De Heilige Geest is dus een persoonlijk teken dat we behouden zijn.
2. De christen is volgens 1 Korinthe 3:16 een tempel van de Heilige Geest.
3. De christen moet de Heilige Geest de ruimte geven om in het hart te werken. De Geest de ruimte geven, gaat in tegen onze (oude) natuur. Dat is een strijd tussen de Geest en ons vlees. Galaten 5 spreekt over de werking van het vlees of de Geest en de gevolgen daarvan.
4. Daarnaast is het de Geest die ons toerust met de nodige gaven in de gemeente. Romeinen 12 en 1 Korinthe 12 geven een overzicht wat de Geest in de gemeente doet.

Doet de Heilige Geest alles voor ons? We mogen dus door Gods genade een tempel zijn van de Heilige Geest. En Gods Geest wil een ieder van ons gebruiken: daartoe heeft Hij ons gaven geschonken. Maar hoeveel ruimte geven wij God in ons leven en hoeveel ruimte geven wij onszelf of de wereld? Dat wordt duidelijk als we kijken naar de VRUCHT van de Geest. Let op: het is enkelvoud, er zijn géén vruchten van de Geest. We mogen ons dagelijks uitstrekken naar de vervulling van de Geest, zodat Zijn vrucht in ons groeien kan. Is de vrucht van Gods Geest al in uw leven openbaar? Aan de vrucht kent men namelijk de boom! Als Gods Geest de ruimte krijgt in ons leven en we ons dus richten op God en met de dingen van Hem bezig zijn dan wordt die vrucht in ons openbaar, *Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing* (Galaten 5:22).

Na onze bekering neemt de Heilige Geest direct intrek in ons leven, maar onze verantwoordelijkheid en de opdracht voor iedere christen is: Word vervuld met de Geest (Efeze 5:18).

De Heilige Geest ...? Laten we niet denken dat we alles zo maar begrijpen als we spreken over de Heilige Geest en laten we op eerbiedige afstand blijven. Eén van Jobs vrienden zei: 'Kunt gij de geheimen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden ten einde toe?'(Job 11:7) Nee, dat kunnen we niet.

Vragen – De Heilige Geest

- 1 Lees Johannes 14:15-19 en Johannes 15:26
 - A. Wat lezen we in dit gedeelte over het werk van de Geest?
 - B. Wat ervaart u van het werk van de Geest in uw persoonlijk leven?
- 2 Lees Johannes 16:5-15.
 - A. Wat lezen we in dit gedeelte over het werk van de Geest?
 - B. Tot wie spreekt Jezus deze woorden?
 - C. Welke woorden raakten u het meest in dit gedeelte? Waarom?
- 3 Lees Romeinen 8:16,17.
 - A. Probeer in u eigen woorden te zeggen wat hier staat.
 - B. Welke gedachten of gevoelens roept deze tekst bij u op?
- 4 Lees Galaten 5:22-26.

Als aan iemand anders gevraagd zou worden welke vrucht van de Heilige Geest in jouw leven het meest zichtbaar is, wat zou hun antwoord dan zijn?
- 5 Lees 1 Korinthe 3:16.
 - A. Wat is volgens jou de boodschap van deze tekst?
 - B. Welke gedachten of gevoelens komen er bij je naar boven als je deze tekst leest?

4. Verbondenheid met Israël

Israël heeft een bijzondere positie in het plan van God. God heeft in Zijn liefde Israël uitgekozen en apart gezet om Zijn eigen volk te zijn (Deut. 7:6-8 en 10:14-15). Israël wordt wel vergeleken met Gods bruid, Zijn vrouw (Jesaja 54:5), Gods zoon (Hosea 11:1, Exodus 4:22-23) en Gods oogappel (Zacharia 2:8). Deze beelden duiden op de innige relatie die God heeft met zijn volk. Op dezelfde wijze als een man zijn liefde en toewijding aan een vrouw belooft door het huwelijksverbond, zo verbindt God zich aan Israël – Zijn Bruid – door het verbond dat God met haar sloot (Ezechiël 16:8). Zoals bij alle huwelijken is Gods relatie met Israël keer op keer op de proef gesteld... maar de gedragingen van Zijn Bruid hebben Zijn liefde voor haar nooit veranderd (Hosea 2). Israël is en blijft Gods oogappel.

Gods verbonden met Israël. Gods heeft Zijn unieke relatie met Israël vastgelegd in vier onvoorwaardelijke verbonden:

1. Het verbond met Abraham -> verbond met Abraham, Isaäk, Jakob en hun nakomelingen (Gen. 12:1-3, 17:1-4).
2. Het verbond met Israël -> verbond van het beloofde land (Gen. 15:18-21, 17:7-8).
3. Het verbond met David -> verbond van het eeuwige Koninkrijk (2 Sam. 7:12-13)
4. Het Nieuwe Verbond (Jeremia 31:31-33).

Deze verbonden moeten letterlijk worden genomen. Ze zijn eeuwig en zijn alle (inclusief het Nieuwe Verbond) gesloten met Israël. Paulus verwoordt Israëls positie in Romeinen 9 t/m 11. Hij schrijft dat de heidenen uitgesloten waren van Israëls verbonden, maar nu door Jezus' bloed naderbij gekomen zijn (Ef. 2:11-13). Zonder Christus staan we slechts van een afstand te kijken naar Gods relatie met Israël. Wij zijn als wilde loten in de olijfbroom Israël geënt – dat is: we mogen delen in het verbond en de beloften van God voor Israël (Rom. 11:11-24).

Positie van de heidenen. Heidenen hadden geen deel aan de verbonden die God met Israël sloot, zonder hoop, los van God en Zijn gezin. Door Christus zijn de omstandigheden echter drastisch ten goede gekeerd (Efeze 2:11-13). De heidenen zijn nu aangenomen in Gods gezin – ze zijn geënt en delen in het heil dat God aan Israël beloofd heeft. Paulus beseft dat alle natuurlijke afstammelingen van Abraham ook geestelijke afstammelingen zijn. God verkoos Isaäk boven Ismael, Hij verkoos Jakob boven Ezau (Rom. 9:13). De geestelijke verbondsopvolging loopt via Abraham en Isaäk naar Jakob. Hij is soeverein en het is Zijn goed recht te kiezen zoals Hij wil (Rom. 9:15). Om die reden kan God vele heidenen zalig maken door hun geloof, net zoals Hij verkiest een overblijfsel van Israël te redden (Rom. 9:27-32). God is de pottenbakker en wij zijn de klei; we mogen Zijn keuzes niet in twijfel trekken (Rom. 9:21).

Zaligheid door geloof. Paulus had een diep verlangen dat Israël zalig zou worden. Het feit dat Israël niet ziet en niet verstaat, dat de zaligheid uit het geloof is en niet uit de werken, is Paulus tot last

(Rom. 9:1-3, 10:1-2). Abraham begreep dat niet het houden van de wet iemand de zaligheid geeft, maar het geloof (Rom. 4:9).

Heeft God Israël verworpen? Hoe zit het met de Joden die Jezus afgewezen hebben? Vallen zij buiten het herstel? Beslist niet, verklaart Paulus, want in dit alles ligt een Goddelijk doel besloten. Vanwege het ongeloof van Israël heeft Gods heil zich tot de heidenen uitgestrekt (Rom. 11: 1, 11). Israëls verwerping van Christus betekent heil voor de wereld. Israëls verlies is winst voor de heidenen (Rom. 11:15). Dit is een mysterie (Rom. 11:25). Heidenen mogen niet verwaand worden vanwege hun verkiezing. Er ligt slechts ten dele een bedekking over Israël en God gebruikt deze gedeeltelijke verblindings om nu de heidenen Zijn heil te brengen (Rom. 11:25). Het heil is tot de heidenen gekomen om de Joden jaloers te maken (Rom. 11:11). Als de volheid van de heidenen zal

zijn ingegaan, zal heel Israël zalig worden (Rom. 11:26). Dit is mogelijk door het met hen gesloten Nieuwe Verbond (Jer. 31:31-34, Luk. 22:20) dat later ook voor de heidenen werd opengesteld (Hand.10). Israël zal zalig worden, zoals door de profeten beschreven. De Verlosser zal uit Sion komen en hun zonden wegnemen (Rom. 11:26-27).

Verbondenheid met Israël. Als gemeente weten wij ons verbonden met het volk van Israël. God heeft besloten om via dit volk zijn heil aan de wereld bekend te maken. De Messias, Jezus Christus, behoorde tot dit volk. Aan de wijze waarop God omging met zijn volk kunnen we veel leren over het wezen van God; Hij blijft trouw ondanks de ontrouw van Zijn volk.

Vragen – Verbondenheid met Israël

1. Wat heeft jou in dit hoofdstuk aangesproken?
2. Lees Genesis 12:3. Onze houding en gedraging ten opzichte van Israël bepaalt hoe Gods houding en gedraging is ten opzichte van ons. Wat betekent dat voor jouw omgang met Israël?
3. In Rom. 11:11 lezen we dat het heil tot de heidenen is gekomen om de Joden jaloers te maken. Hoe kunnen we als gemeente hier invulling aan geven?
4. Hoe kunnen heidenen deel hebben aan het Nieuwe Verbond als God alle verbonden met Israël heeft gesloten? Leg in je antwoord de term 'geënt' uit.
Lees daarbij de volgende teksten: Ef. 2:11-13, Rom. 11:17-24, Gal. 3:8-9, Ps. 98:2-3.
5. Heeft God Israël afgewezen en Zijn aandacht op de heidenen gericht? Leg uit.
Lees daarbij de volgende teksten: Rom. 11:1-2a en 11:11-12, Amos 9:14-15

5. Bijzondere instellingen – Doop en belijdenis

Beginselen van VEG De Ark. Lees artikel 13 van de statuten.

De gemeente erkent met betrekking tot doop en belijdenis:

- De kinderdoop
- Het opdragen van kinderen
- De openbare geloofsbelijdenis in navolging van de kinderdoop, verder te noemen belijdenis.
- De openbare geloofsbelijdenis met de volwassendoop, verder te noemen volwassendoop.

Ruimte voor verschillende visies

De Ark in Gorinchem was oorspronkelijk een gemeente waar de kinderdoop werd bediend. Daarnaast werd ook de volwassendoop volledig geaccepteerd wanneer geen kinderdoop had plaatsgevonden. Het opdragen van kinderen was eveneens mogelijk.

Op een bepaald moment kwamen er meerdere verzoeken tot volwassendoop, terwijl men als kind al was gedoopt. De achtergronden van deze verzoeken waren telkens anders. Een werkgroep heeft in opdracht van de kerkenraad, de verschillende doopvisies bestudeerd om uiteindelijk tot een voorstel te komen. Na lang beraad kwam men tot de conclusie dat de acceptatie van elkaar de basis moet zijn om met elkaars doopvisies om te gaan.

In de ledenvergadering van 1997 is overgegaan tot een wijziging van de statuten, waarbij men erkende dat er naast de geloofsbelijdenis ná de kinderdoop óók de geloofsbelijdenis met volwassendoop kan zijn. In het kort komt het erop neer dat men op twee manieren zijn geloof kan belijden in het midden van de gemeente:

1. door het doen van 'openbare geloofsbelijdenis', of
2. door belijdenis door volwassendoop. De volwassendoop staat hierbij ook open voor hen die als kind gedoopt zijn.

Wat van groot belang gevonden wordt, is dat mensen van elkaar kunnen aannemen dat de ander in zijn beleving en praktiseren van de doop dat doet op grond van zijn verstaan en gehoorzaamheid aan de Schrift. Dat er wederzijdse acceptatie is dat we over de doop verschillend kunnen denken en dat we elkaar van harte aanvaarden in Christus.

Vragen – Doop en belijdenis

1. Welke vragen heb je bij het lezen van dit hoofdstuk?
2. Kun je iets meer vertellen over jouw doop / belijdenis?

6. Bijzondere instellingen – Heilig Avondmaal

Beginselen van VEG De Ark. Lees artikel 14 van de statuten.

Het avondmaal is ingesteld door de Here Jezus Christus. In de eerste plaats is het avondmaal een teken van gemeenschap. Veel meer dan in onze samenleving is het houden van een maaltijd een teken van vriendschap en respect. Het is uitdrukking geven aan de band die je met elkaar ervaart. Daarnaast is de maaltijd die de Here Jezus met de discipelen heeft meer dan een gewone maaltijd. Om dat te begrijpen moeten we de maaltijd plaatsen in context van de tijd dat de Here Jezus deze maaltijd met de discipelen hield. Het was toen een paasmaaltijd: het Joodse Pesach ofwel het Pascha. Dit feest werd gevierd door de Israëlieten als gedachtenismaal. Hierbij dachten de joden terug aan de bevrijding uit Egypte (Exodus 12). Tijdens die maaltijd werd het geslachte lam gegeten. Vóóordat deze maaltijd gegeten werd, was de regel dat het zuurdesem uit huis werd weggedaan. Zuurdesem dat gebruikt werd om het deeg te laten gisten, was een teken van bederf, en stond symbool voor de zonde.

Paaslam en Christus. Om het avondmaal beter te kunnen begrijpen, moeten we dit dus zien tegen de achtergrond van het Pascha. Paulus zegt in 1 Kor. 5:7 *Doet het oude zuurdeeg weg, opdat gij een vers deeg moogt zijn: gij zijt immers ongezuurd. Want ook ons paaslam is geslacht: Christus.* De Here Jezus is ook voor ons het begin van bevrijding: Hij is onze Losser en Bevrijder.

Wat is het Avondmaal eigenlijk?

A. De Bijbel is daar duidelijk over. De Here Jezus zegt hierover in Lukas 22:19,20 *En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis. Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe verbond in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.*

De Here Jezus proclameert met de instelling van het avondmaal het nieuwe verbond – het genadeverbond – en spreekt over zijn dood. Daarnaast geeft de Here Jezus aan dat deze maaltijd gevierd moet worden ter gedachtenis aan Hem. Het brood is daarbij het teken van zijn lichaam dat voor ons als een offer wordt gebracht en zijn bloed dat ons reinigt van alle zonden. Paulus zegt hierover in 1 Kor. 11:25b *Doe dat, zo dikwijls als u die drinkt, tot Mijn gedachtenis.* En even later in 1 Kor. 11:26 *Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt.*

Avondmaalsviering is derhalve een gedachtenismaal aan het sterven van de Here Jezus Christus.

B. Daarnaast vieren we met deze maaltijd (zoals een maaltijd in het Midden-Oosten ook ervaren wordt) ook de band met elkaar. Dat betekent dan ook dat we met het avondmaal uitspreken dat we bij elkaar horen en willen horen. Het is duidelijk dat je dat dan ook alleen kunt doen als je niet iets tegen iemand hebt; anders lieg je met je deelname. Het brood (eenheid) wordt in stukken gebroken; elk kind van God neemt daarvan en we geven daarmee uitdrukking aan het feit dat we deel hebben aan Zijn lichaam.

C. Het slot van Paulus over de maaltijd (1 Kor. 11:26) *Want zo dikwijls als u dit brood eet en deze drinkbeker drinkt, verkondig de dood van de Heere, totdat Hij komt*, bepaalt ons óók bij de wederkomst van Christus en daarom is de maaltijd ook een verkondiging van de wederkomst van Christus; we vieren deze gedachtenismaaltijd totdat we bij de Here Jezus mogen zijn.

Wie mag deelnemen aan de maaltijd? In Exodus 12: 3, 4, 24 wordt duidelijk dat het Pascha door de hele vergadering, het volk van God, en elk gezin gevierd werd. De maaltijd werd namelijk aangepast aan de grootte van het gezin (vers 4). Sommigen zijn dan ook van mening dat het

avondmaal van de gemeente ook een gezinsmaaltijd is. Het is in ieder geval duidelijk dat elke Jood aan de maaltijd deelnam. Die lijn doortrekkende zou het avondmaal ook toegankelijk moeten zijn voor elk kind van God.

We mogen beseffen dat het avondmaal niet zomaar een maaltijd is. Zoals het gezicht, de handen en de voeten van mensen vóór de maaltijd werden gewassen, moeten wij ons ook reinigen. Om die reiniging mogen we eenvoudig bidden. Het bloed van Christus reinigt ons immers van elke zonde.

Jezus nodigt Zelf ons, zondaren, uit. We hoeven ons voor Hem echt niet mooier voor te doen dan dat wij zijn. Hij kent en doorgrondt ons. Als u deelneemt, moet dat een bewuste keuze zijn, maar als u niet deelneemt, ook. Want dan slaat u immers de uitnodiging van de Here Jezus af. Als we onze kinderen toelaten aan het avondmaal moeten we daar eerst (thuis) een goed gesprek over hebben gehad. Hebben zij bewust een keuze gemaakt voor Christus en zijn zij bereid een leven te leiden waar Christus op de eerste plaats staat: dan zijn zij van harte welkom.

Voorwaarden?

A. Zoals de Israëlieten het zuurdesem weg moesten doen, is het voor een kind van God noodzakelijk om de zonden uit het leven weg te doen: ze te belijden aan elkaar en aan God en zo de weg vrij te maken om deel te nemen aan het avondmaal. In dat verband wordt vaak verwezen naar Mattheus 5:23 waar het gaat om onenigheid tussen broeders en zusters. We weten overigens dat herstel niet altijd mogelijk is, maar de Bijbel roept ons er wel toe op om er alles aan te doen.

B. We moeten wel weten waar het om gaat. In de gemeente te Korinthe was het een vleselijke chaos (lees 1 Kor. 5 maar eens). Paulus geeft daar een aantal duidelijke richtlijnen aan: beproef jezelf en heb je onderscheidingsvermogen ten aanzien van de dingen waar je aan deelneemt. Tenslotte roept hij de gemeenteleden daar op om zichzelf te beoordelen. Ook wij worden dus opgeroepen om onszelf te reinigen (doe de zonde weg) en ons te heiligen (richt je leven op God) en te gedenken dat de Here Jezus Christus voor onze zonden aan het kruis gestorven is. Maar vergeet niet dat Jezus zondaren uitnodigt om bij Hem aan tafel te komen: kom dus en eet!

Uitsluiting van het avondmaal. Wie in zonde leeft, kan en mag niet aan het avondmaal. Daarmee veroordelen we niet, maar roepen we in liefde op: bekeer je zodat je weer aan tafel kunt komen zitten en maaltijd kunt houden.

Vragen – Heilig Avondmaal

1. Wat heeft je aan het denken gezet bij het lezen van dit hoofdstuk?
2. Lees Exodus 12:14-20. Pesach betekent 'voorbijgaan'. Het joodse Pesach is een feest om de bevrijding te gedenken (vs 17) eenheid te tonen (vs 15,19) en onreinheid/bederf te verwijderen (vs 15). Vergelijk Pesach met het avondmaal. Welke overeenkomsten/verschillen zie je met het avondmaal zoals wij dat vandaag de dag vieren?
3. Lezen 1 Korinthe 11:17-34.
 - A. Vertel in eigen woorden wat je viert met het avondmaal.
 - B. Wat is het Nieuwe Verbond? Hoe is dit Nieuwe Verbond zichtbaar?
 - C. Wat is de context van het 'op onwaardige wijze' eten van het brood en drinken van de beker (vs 27)?
 - D. Wat betekent het avondmaal voor jou persoonlijk?
 - E. Op welke wijze moet je jezelf toetsen (vs 28)?
4. Lezen Mattheus 5:23-24.
 - A. Waarom worden we opgeroepen de ander te vergeven, voordat je avondmaal gaat vieren?
 - B. Hoe zou je dit in de praktijk kunnen brengen?

7. Bijzondere instellingen - Het huwelijk

Beginselen van VEG De Ark. Lees artikel 15 van de statuten.

Het huwelijk is de oudste instelling van God. We lezen hierover in Genesis 2. Het huwelijk heeft een duidelijk begin: er is sprake van een bruiloft en er zijn regels waar we ons aan moeten houden. Het huwelijk is dus méér dan samenwonen. De basisvoorwaarden voor een huwelijk worden drie maal herhaald in de Bijbel: Genesis 2:24, Mattheus 19:5, Efeze 5:31.

- a. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten
- b. en zijn vrouw aanhangen,
- c. en zij zullen tot een vlees zijn.

Het is een duidelijke volg-orde.

- a. Eerste moet er sprake zijn van een duidelijk verlaten van het ouderlijk huis. Het woord 'verlaten' wat hier wordt gebruikt, heeft niet de betekenis van zomaar één nacht. Het betekent echt *achter je laten*. In Psalm 45:10 wordt zelfs gezegd: *'Hoor, o dochter, en zie, en neig uw oor, vergeet uw volk en het huis van uw vader'*.
- b. Het aanhangen heeft de betekenis van éénwording: het is hetzelfde als er aan vastgelijmd worden. In Romeinen 12:9 wordt dit woord vertaald met *hechten*. Dat maakt duidelijk dat het meer is dan een beetje aan elkaar hangen: je vormt een onlosmakelijke eenheid.
- c. Het één vlees worden betekent het hebben van seksuele gemeenschap met elkaar.

Een volg-orde die hoererij of ontucht uitsluit. Het mag duidelijk zijn dat de Bijbelse volgorde nogal eens omgedraaid wordt en dat dat vaak tot verdrietige situaties leiden kan. Het is immers maar al te vaak dat een innige relatie uiteindelijk niet tot een huwelijk leidt. Als we dan reeds een 'voorschot' op ons huwelijk hebben genomen, blijken we achteraf niets anders dan ontucht te hebben gepleegd (1 Kor. 6 : 13b-19).

Huwelijk en gezinsleven

De balans van het huwelijk Gods Woord onderwijst ons zo duidelijk hoe de verhoudingen binnen het huwelijk en het gezin zouden moeten zijn of waarnaar gestreefd zou moeten worden. De positie van de vrouw naar de man is een afspiegeling van haar relatie met de Here, zegt Efeze 5:21-25. Dat is in de eerste plaats liefde, maar daarnaast ook gehoorzaamheid *in alles*. Dat is geen eenvoudige zaak, want daar staan géén voorwaarden bij. Daarmee bedoelen we te zeggen, dat een vrouw de Bijbelse norm niet alleen maar hoeft toe te passen als haar man zich dienovereenkomstig gedraagt... het tegenovergestelde is waar (lees 1 Petrus 3:1). Wel hoort in een christelijk gezin de balans te zijn waardoor het voor een vrouw niet moeilijk is om in alle dingen gehoorzaam te zijn. Tot de man wordt immers gezegd (Efeze 5:25-31) zijn vrouw lief te hebben zoals Christus de gemeente heeft liefgehad en zich voor haar heeft overgegeven. Als een man rekent op de gehoorzaamheid van zijn vrouw, kan hij daar alleen naar uitzien als hij zich zelf zonder enig voorbehoud overgeeft aan zijn vrouw. Zo ontstaat een situatie van gehoorzaamheid en overgave; dat zijn beide onderdelen van een goede houding ten opzichte van God en ten opzichte van elkaar.

Echtscheiding en hertrouwen. Dit is een moeilijk onderwerp. De bijbel geeft niet een overduidelijk, in alle situaties eenvoudig te hanteren lijn. Daarbij vinden we als mensen de lijn die God stelt moeilijk. God heeft dit in zijn genade voorzien en biedt in zijn Woord al in Oude Testament ruimte, die in het Nieuwe Testament door Jezus zelf wordt bekrachtigd. In met name de brieven van Paulus is er verder nog uitleg.

De hoofdlijn die we in onze gemeente hanteren op het gebied van echtscheiding en hertrouwen:

- God wil niet dat de mens scheidt wat Hij heeft samen gebracht; Hij vindt dat een gruwel. (Mat 19:6).
- Scheiding is volgens de bijbel echter wel een mogelijkheid (Deut 24: 1-4; Mat 19:8).
- De gemeente ondersteunt het echtpaar om alles in het werk te stellen om de relatie te herstellen.
- De beide huwelijkspartners beseffen dat scheiding niet Gods weg is en hebben hierover berouw (Luk. 17:3).
- Voor hertrouwen is voorwaarde dat er berouw is van het feit dat er ooit scheiding is geweest.
- Het wordt sterk aanbevolen (ook) bij hertrouwen een gedegen huwelijksvoorbereiding te doen, zoals bijvoorbeeld een Marriage Course.

Iedere situatie is anders, en dat vraagt erom om in gesprek te gaan met elkaar. De kerkenraad kan op deze hoofdlijn dan ook een uitgebreidere toelichting geven

Kinderen. De relatie tussen ouders en kinderen verdient meer aandacht dan deze enkele regels. Het is in ieder geval duidelijk dat kinderen behoren te gehoorzamen. Wie thuis wonende ongehoorzame kinderen heeft, kan zelfs geen oudste in de gemeente worden. Toch is hier ook weer sprake van een balans. Vaders behoren hun kinderen niet te verbitteren. Verbittering komt zelden door tucht, maar vaak door het feit dat ouders zelf niet doen wat zij wel verwachten van hun kinderen. Ouders hebben recht op het eerbetoon van kinderen, maar verdienen zij dat ook? (Exodus 20:12, Efeze 6:2, 4, 1 Tim. 3:5). Ouders behoren hun kinderen van jongs af aan te onderwijzen in het Woord en te leren te leven tot Gods eer (Psalm 119:9).

Alleenstaanden. Het huwelijk kan een gevoelig onderwerp zijn voor alleenstaanden. Een onderwerp dat gepaard kan gaan met gemis of verdriet. Ook in de Bijbel lezen we ook over mensen die ongehuwd zijn. Denk aan Jezus, Lazarus en zijn zussen Martha en Maria.

Paulus is eveneens ongehuwd. Hij zegt hier in 1 Korintiërs 7 het volgende over: als je getrouwd bent, houd er zo. Ben je gescheiden, hou het zo. Ben je single, hou het zo. Het gaat om je relatie met de Heer.

Paulus wijst erop dat hoe je situatie ook is – gehuwd of ongehuwd - Jezus het middelpunt is van je leven. Dat mag houvast geven.

Vragen – Het huwelijk

1. Wat heeft je aan het denken gezet of geraakt bij het lezen van dit hoofdstuk?
2. *'We zijn christen en twijfelen erover of we zullen trouwen. Samenwonen voelt toch eigenlijk gewoon hetzelfde. Waarom zou trouwen zoveel beter zijn?'* Als iemand deze vraag aan jou zou voorleggen, wat zou dan je antwoord zijn?
3. Lees 2 Korinthe 6:14-16.
 - A. Wat is de context van dit tekstgedeelte?
 - B. Deze tekst wordt vaak aangehaald om iemand te waarschuwen om als christen niet te trouwen met een ongelovige. Welke gedachte ligt hieraan ten grondslag? Hoe kijk jij hiertegen aan?
 - C. Hoe kun je hier pastoraal zorgvuldig mee omgaan?
4. Welke vraag zou je graag nog willen stellen?

8. Bijzondere instellingen - Ziekenzalving

Beginselen van VEG De Ark. Lees artikel 16 van de statuten.

Als iemand ernstig ziek is. Als een lid of vriend van de gemeente ernstig ziek is, kan ziekenzalving worden bediend. Dit geldt ook als een kind van een lid of vriend ziek is.

Ziekenzalving wordt bediend op verzoek van de zieke. De gemeente wordt voorafgaand aan de ziekenzalving op de hoogte gebracht zodat voorbede kan worden gedaan. De gemeente wordt niet geïnformeerd als de zieke dit uitdrukkelijk niet wil. Er gaat kracht uit van voorbede door de gemeente. In Jakobus 5 gaat het in de eerste plaats om gebed.

Voordat de oudsten naar de zieke gaan onderzoeken zij hun relatie met God, lezen zij Jak.5: 13-18 en belijden zij in het gebed hun zonden en vragen de Here of Hij hen wil reinigen en heiligen.

Bij de zieke wordt Jak.5:13-18 gelezen en uitgelegd. Ook wordt de relatie tussen de zieke en God besproken. De zieke wordt gevraagd of hij dingen wil belijden die tussen hem en God instaan.

Zalving begint met gebed door 3 oudsten; een bidt voor de leiding van de Heilige Geest (legt zijn handen op het hoofd van de zieke), een bidt voor reiniging (legt zijn handen op het hoofd van de zieke), een bidt voor genezing (legt zijn handen op het hoofd van de zieke). Laatstgenoemde gaat over tot zalving met de woorden: *“Ik zalf je in de naam van de Vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. De Here zegene je en Hij behoeve je, de Here doe Zijn aangezicht over je lichten en zij je genadig, de Here verheffe Zijn aangezicht over je en geve je vrede.”*

Met olie zalven. Olie was in de tijd van Jakobus een geneesmiddel en een teken van reiniging (bij bijv. melaatsheid; zie Lev.14:15). Olie is tevens het teken van welkom bij een feestmaal (ps.23) en het beeld van de Heilige Geest (1 Sam.15:13). De olie zelf geneest niet; God geneest door gebed.

Drie beloften. In Jak.5:15 lezen we over drie beloften.

Behouden: voor eeuwig behouden of/en genezen.

Oprichten: het ontvangen van nieuwe geestelijke kracht.

Zonden vergeven: speciale zonden waar hij pijn van heeft.

Lichamelijke genezing blijft soms achterwege. Genezing moet Gods wil zijn: ‘Uw wil geschiede’.

Het is van belang te beseffen dat God een hoger plan heeft met ons leven. We moeten accepteren wat God wil en geeft in ons leven.

Ook Paulus heeft ervaren dat Gods wil anders was dan waar Paulus naar verlangde (2 Kor.12:7b-10 – doorn in het vlees).

Vragen - Ziekenzalving

Lezen: Jakobus 5:13-18.

1: Welke vragen komen er bij u naar boven bij het lezen van dit Bijbelgedeelte?

2. Hoe ziet u de ziekenzalving voor vandaag? Probeer er een korte uitleg bij te geven.

a. een mogelijkheid die God ons geeft?

b. een richtlijn die God ons geeft?

c. een gebruik van vroeger?

d. een gebruik van vroeger dat in onze tijd niet meer gepast is?

3. Welke overwegingen kunnen er volgens u zijn voor de bediening van ziekenzalving?

4. Hoe kijkt u persoonlijk aan tegen ziekenzalving?

9. Rentmeesterschap

Weliswaar mogen we ons als christenen het eigendom weten van God, maar dat neemt niet weg dat wij ook zelf verantwoordelijkheid hebben over ons leven. We zijn rentmeesters geworden van onszelf en van wat God ons heeft toevertrouwd. We zijn dus in feite géén eigenaren meer, maar we lenen alles van God. Dat geldt voor ons lichaam en ons leven, voor degenen die ons zijn toevertrouwd en datgene wat ons door God is toevertrouwd.

1. De wereld. Het eerste dat God aan Adam toevertrouwt is de aarde. Helaas heeft de mens gefaald om die aarde op een goede manier te besturen en te bewaren. Als christenen mogen we echter wel beseffen dat de Here God die opdracht nooit heeft teruggenomen. Wees dus zuinig op de natuur.

2. Ons lichaam. Dat betekent dat we op een goede manier om moeten gaan met ons lichaam. In de gemeente is er geen expliciet rookverbod, maar als christenen kunnen we ons wel afvragen of we ons lichaam doelbewust mogen vervuilen. We moeten dat echter niet alleen beperken tot het roken. Gezond eten en drinken, op een goede manier omgaan met werkdruk, enz. hoort ook bij het rentmeesterschap over ons eigen lichaam. Bedenk dat uw lichaam, als kind van God, een tempel is van de Heilige Geest.

3. Ons geestelijk leven. Het is onze verantwoordelijkheid of wij geestelijk groeien. Gebruiken we onze tijd voor de televisie, de sport, internet of is er ook tijd voor persoonlijke Bijbelstudie en stille tijd. Waarmee vullen we ons (geestelijk) leven? Bent u bewust bezig om uzelf weerbaar te maken voor de aanvallen van de satan?

4. Onze talenten. Welke natuurlijke talenten heeft u gekregen? Kunt u goed zingen of tekenen, met kinderen omgaan, bent u iemand die makkelijk contact legt of goed overzicht houdt, iemand die goed kan organiseren? Gebruikt u wat u van God als een natuurlijk talent heeft gekregen?

5. Onze gaven. Daarnaast is het zo dat God u, als kind van Hem, ook door de Heilige Geest een gave of gaven heeft gegeven. We hebben behandeld in les __. Weet u ondertussen wat God u in het bijzonder heeft gegeven en past u het ook toe? De gemeente kan niet goed functioneren als de mensen wat God hen heeft toebedeeld niet gebruiken.

6. Onze gezinnen. We zijn rentmeesters over onze huwelijkspartners en onze kinderen. Besteden we tijd aan hen? Wanneer leest u, spreekt u en bidt u met elkaar? Hoeveel tijd brengt u door om voor elkaar te bidden. Leert u elkaar om dicht bij God te blijven? Er zijn helaas veel christengezinnen waar de naam van de Here Jezus zelden genoemd wordt. Zie toe op de 'schatten' die God u heeft toevertrouwd en begin daar tijdig mee.

7. Ons bezit. Wat heeft God u aan bezit toevertrouwd? Bent u daar (te) zuinig op? Ons bezit mogen we niet verwaarlozen, maar we mogen er ook geen afgod van maken. In hoeverre bent u bereid om datgene wat God u gegeven heeft te delen met anderen. Geeft u van hetgeen u ontvangt ook een deel als offer aan de Here? Ook onze plaatselijke gemeente heeft uw ondersteuning nodig om te kunnen functioneren. Ook het zendingswerk kan niet alleen plaatsvinden door ervoor te bidden: we zullen ook in financieel opzicht onze bijdrage moeten leveren.

8. Onze tijd. Hoe gaat u om met uw tijd? Is er tijd voor een bijscholing op uw werk, voor de hobby en voor het onderhoud van huis en tuin, voor de contacten met familie, buren, vrienden en collega's? Maar is er ook tijd voor het werk in de gemeente? Kan er op u gerekend worden bij de organisatie van een gemeentedag, het meewerken aan evangelisatieactiviteiten of kinderwerk?

9. Het evangelie. De Here heeft ons ook het evangelie toevertrouwd; de blijde boodschap. Wij hebben de verantwoordelijkheid om dat evangelie te verspreiden en te leren op de aarde. In hoeverre bent u daarmee bezig?

Conclusie. Wij komen eens voor God te staan. Daar zal rekenschap gevraagd worden over wat wij in en met ons leven hebben gedaan. We kunnen en willen elkaar geen (evangelische) wetten op gaan leggen, maar we willen elkaar er wel op wijzen hoeveel God ons heeft toevertrouwd en hoe we daarmee om mogen gaan.

Vragen – Rentmeesterschap

1. Wat heeft je aan het denken gezet bij het lezen van dit hoofdstuk?
2. Uitgangspunt bij rentmeesterschap is dat God de eigenaar is van alles.
Lees bijv. Ps 24:1 en Ps 50:10-11.
 - A. Wat betekent dat uitgangspunt voor jouw omgang met het milieu?
 - B. Wat betekent dat uitgangspunt voor jouw omgang met dieren?
 - C. Waaruit zou kunnen blijken dat jij je medeverantwoordelijk voelt voor Gods schepping?
3. Lees Mattheus 25:14-30 en 1 Petrus 4:10.
 - A. Waartoe roept de boodschap van deze tekstgedeelten jou op?
 - B. Hoe zou je gehoor kunnen geven aan deze oproep?
4. Houd jezelf deze week eens een spiegel voor en ga de punten 1 t/m 9 nog eens langs.
 - A. Waar zou je verandering in aan willen brengen?